

også kan få, hvis de kommer ud for en eller anden situation, som er traumatisk.

Det er altså vigtigt at understrege, at det ikke kun er torturofre, der kan få den diagnose. Og så vil vi herinde kunne vide, at sådan en diagnose er det også muligt at leve med eller komme over eller, havde jeg nær sagt, absorbere, have i sin rygrad. Man bærer selvfølgelig altid det, man har været ude for, med sig, men det betyder jo ikke, at man lever i en stationær situation.

Det er vigtigt at sige, og jeg vil bare have lov til at sige, at der er tre af de mennesker, som vi har nægtet dispensation i Integrationsudvalget, som senere har taget danskprøve 2 og derfor nu er på det kommende lovforslag. Det må give stof til eftertanke.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Selvfulgelig kan man argumentere for, at lige præcis den gruppe ikke skal kunne få dispensation, og det var selvfølgelig også det, Dansk Folkeparti gjorde, dengang de havde deres første forhandling med regeringspartierne i 2002. Hr. Jesper Langballe sagde dengang:

Jeg synes ikke, det er nogen kvalifikation for en vælger, at man er psykisk syg.

Det sagde hr. Jesper Langballe dengang med direkte adresse til personer med posttraumatisk stresssyndrom, hvortil Bertel Haarder udbrød: Man skulle fandeme ikke tro, du var præst. Så var den sag uddebatteret.

Så de argumenter har vi jo hele tiden haft fra Dansk Folkepartis side. Vi har hele tiden hørt de argumenter fra Dansk Folkeparti: at det jo er med hensyn til dem, der har det kroniske posttraumatiske stresssyndrom, at forskellen er. Hvis fru Britta Schall Holberg og jeg bliver udsat for et trafikuheld, så kan vi lide af et posttraumatisk stresssyndrom, men det vedvarer ikke. Det aftager efter noget tid.

Det, der er pointen her, er jo, at de her personer er i en kronisk tilstand, hvor de konstant oplever de her ting, og som de derfor af fagkundskaben vurderes til ikke at kunne komme over. Så argumenterne har vi haft fra Dansk Folkeparti hele tiden; problemet er bare, at det er sørgeligt, at Venstre har overtaget Dansk Folkepartis argumentation i forhold til torturofrene.

(Kort bemærkning).

Britta Schall Holberg (V):

Jeg synes, det er lidt vanskeligt for mig at stå her og diskutere med hr. Kamal Qureshi om noget,

som Dansk Folkeparti har sagt. Det bliver jeg altså nødt til at sige undskyld for, det kan jeg ikke. Jeg skal gerne svare på spørgsmål til mig, men spørgsmål til Dansk Folkeparti vil jeg trykt overlade det til Dansk Folkeparti at svare på.

Kl. 10.40

Så vil jeg gerne rette den misforståelse, som også ministeren gav udtryk for. Jeg sagde, at vi sad og behandlede 50 ansøgninger om ugen, det er temmelig mange. Prøv at gange med, hvor mange uger der er i året. Det er stadig væk muligt for mennesker med PTSD at søge om dispensation. Det, der er tale om her, er, at de ikke får det automatisk, fordi de har fået en diagnose, der hedder PTSD. Der skal mere til end som så, det er det, aftalen går ud på.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg går ikke ud fra, at det er med vilje, at den røde lampe, der siger, at taletiden ophører, lyser.

Jeg vil selvfølgelig stille spørgsmål til ordføreren om Venstres holdning. Jeg kan forstå, at med hensyn til folketingsmedlemmers besvær opvejet imod torturofres ønske om dansk statsborgerskab har besværet for os, der sidder i Indfødsretsudvalget, åbenbart vejet tungest. Men er det ikke rigtigt, at med den aftale, der er lavet nu, kan folk, der kronisk og som det eneste lider af posttraumatisk stresssyndrom, ikke få behandlet deres dispensationsansøgning?

Før i tiden kunne de få behandlet en dispensationsansøgning, men de var ikke garanteret at få et statsborgerskab. Nu har de ikke engang muligheden for at komme på vores spor. Er det ikke korrekt forstået?

(Kort bemærkning).

Britta Schall Holberg (V):

Jeg forstod ikke bemærkningen om besværet, det må jeg indrømme; den bliver hr. Simon Emil Ammitzbøll nødt til at forklare mig. Jeg mener ikke, denne aftale har talt noget om nogen form for besvær.

Med hensyn til at give mulighed for dispensation er det rigtigt, at hvis man har PTSD og det er diagnosen, så kan man ikke umiddelbart komme på lovforslaget. Det er rigtigt. Og det er, fordi PTSD ikke er en, hvad skal vi sige, entydig diagnose. Men der står, som hr. Simon Emil Ammitzbøll bedre end nogen ved, i aftalen, at hvis der er tale om ganske svære psykiske eller andre lidelser, så er der mulighed for at få en dispensa-